

„Svetlo svieti v tme, ale tma ho nepohltila.“ (J 1,5)

SVETLO PRAVOSLÁVIA

duchovný občasník pravoslávnej cirkevnej obce
Banská Bystrica

číslo 52, rok 2019

Drahi bratia a sestry v Christu,

*prišiel čas radosti... Čas, na ktorý sme tak dlho čakali. Čas, keď nikto nesmie zostať smutný. Pretože sa narodil **BOHOČLOVEK!** Nenarodil sa v krásnom paláci, ako mnohí čakali... No narodil sa v obyčajnej chudobnej jaskyni.*

Svätý Ján Zlatoústý hovorí, že keď ranu lieči obyčajný lekár,

často na tele zostávajú po rane stopy – jazvy, ale keď uzdravuje dušu Hospodin, nijaké jazvy či stopy nezostávajú – človek dosahuje úplné, dokonalé uzdravenie. Práve preto prišiel Christos – dať nám celého Seba a Sebou obnoviť človeka. Kvôli tomu dnes leží v jasliach pre dobytok, znáša chlad a hlad, potrebuje cudziu pomoc. Kvôli nám sa zmenšil do podoby človeka. Preto daj nám, ó, Hospodine, pocítiť Tvoju lásku, daj nám uvedomiť si, akú plnosť spásy a uzdravenia dávaš nám nehodným a hriešnym, aby sme Ťa za to mohli oslavovať na veky vekov!

Christos sa rodí, oslavujte. Christos zostupuje z nebies, privítajte Ho. Christos je na zemi, zodvihnite sa. Celá zem oslavuj Pána a s radosťou spievajte národy, lebo sa preslávil.

Nositelia ducha

Vášne

Pred koncom je pre dušu požívačné srdce väzením a okovami. Naopak, srdce milujúce podvih je otvorenými dvermi.

ctihodný Marek Askéta

Hriechy zakorenené v duši sa menia na návyky tak silné a niekedy ešte silnejšie ako príroda. Hriešne návyky sa nazývajú vášne.

svätiteľ Ignatij Brjančaninov

igumen Nikon:

Ak po smrti v našej duši bude viac démonského, démoni nás ovládnu. Ak si ešte tu uvedomíme, že máme démonské vlastnosti, budeme za nich prosiť odpustenie od Pána a sami vždy budeme odpúšťať, Pán nám odpustí, zničí v nás všetko nerozumné a nevydá nás do rúk démonov. Ak tu nebudeme nikoho odsudzovať, ani Pán nás neodsúdi tam.

Môžeme tam stretnúť svetlých anjelov, ale môžu nás tam obkolesiť aj temní a zlí démoni. Jediný pohľad na nich nám môže spôsobiť zbláznenie.

Ako ťažko je vo väzení s banditom! V pekle s démonmi bude milión raz ťažšie. Potrpme, neochabujme, nezúfajme...

...diabol nenechá na pokoji nikoho, kto si želá byť spasený, teda zápas s ním neprestane až do smrti.

Démoni, hoci sú zašpinení pádom, ale svoju anjelskú myseľ a iné schopnosti si v akej takej miere zachovali. Veľmi dobre poznajú fyzické aj psychické vlastnosti ľudí. Majú prístup k telu aj do mozgu človeka. Pôsobia aj na duševné vlastnosti a prejavy. Vždy pôsobia zle,

aby zahubili človeka. Tak, ako človek vidí vonkajšie vášne, tak aj ujmu od nich sa démoni

vždy snažia zamotať, pridať osobitý význam zážitkom človeka, usilujú o jedno, oslabujú druhé, aby voviedli človeka do poblúdenia, vášni pridávajú osobitý hlboký význam, nádherný zovňajšok a ďalšie. Sú tak chytrí, že je nevyčísliteľné ich zlo, klamstvo, všemožné praktiky a postupy pre dosiahnutie podvedenia a záhuby človeka.

Nasilu, proti vôli človeka diabol nikomu nemôže uškodiť. Iba ten spadá do moci diabla, kto mu sám vedome podá ruku. A kto sa mu protiví, kto na pomoc volá Pána Isusa Christa, ten je v bezpečí, tomu démonské pokušenia môžu poslúžiť na úžitok...

Nebojte sa. Diabol nerobí to, čo by chcel, ale iba to, čo mu dovolí Pán. Pozrite sa do knihy Jób.

Zavčasu je treba prosiť Pána o kresťanský koniec „bezbolestný, bez hanby, pokojný a s dobrou odpoveďou...“. Je potrebné si predstavovať svoj koniec, chorobu, potrebu, zjavujúcich sa démonov, množstvo nedostatkov, démonské vlastnosti v našej duši a moc démonov nad dušou; nedostatok dobrých skutkov, o ktoré by sme sa mohli oprieť. Jedinou našou nádejou je milosrdenstvo Božie k všetkým veriacim v Neho a poznajúcim svoje nedostatky.

Ako ľudia duchovní, zápasiaci s hriechmi a víťaziaci nad nimi sa postupne stávajú spôsobilými spočiatku pociťovať duchovný pokoj a potom aj vidieť anjelov, tak presne oddaní hrubým vášňam osobitne opilstvu a rozvratu, ak sa nepokajajú, budú vidieť démonov a stanú sa ich otrokmi.

Akokoľvek ťažko tu bude, všetko pozemské raz skončí. Po smrti bude nekonečná večnosť. Večnosť alebo v nevysloviteľnej blaženosti alebo v hrozných mukách. Výber je v našich rukách. Pán pre všetkých chce večnú radosť, ale nasilu nikoho za Sebou neťahá.

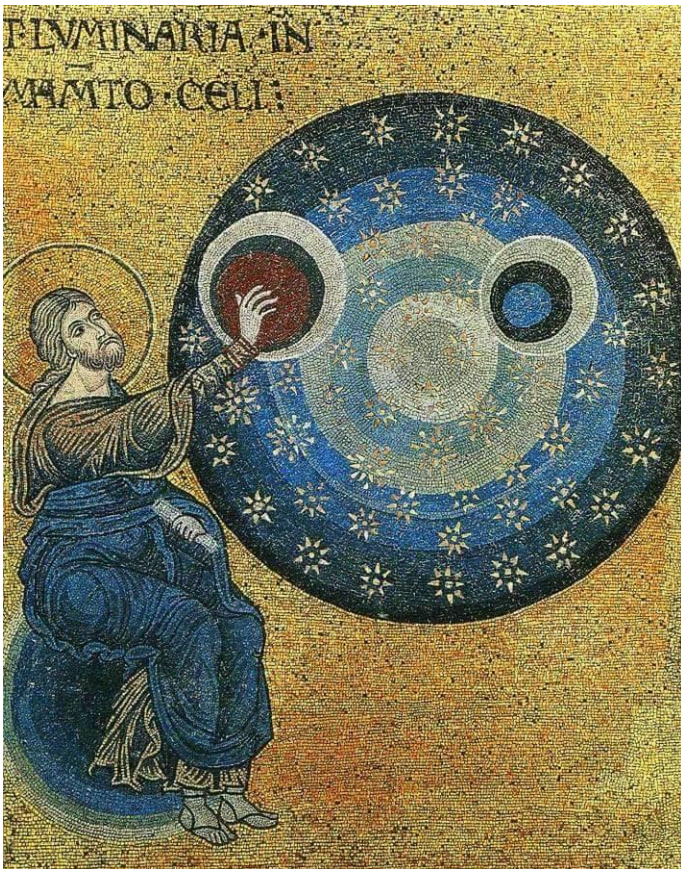
Pozemský život je daný človeku preto, aby si tu slobodne vybral alebo Boha, alebo diabla. Budúci život preto závisí od terajšieho. Celý život slúžiaci hriechu a diablu budú s ním aj po smrti na veky. A tí, čo sa celý život snažili nasledovať Pána, hoci aj občas padali, po smrti budú s Pánom vo večnom blaženstve.

Čo napĺňa vôľu človeka tu na zemi, s tým bude aj po smrti.

igumenija Arsenija:

Našou úlohou je poznať svoje vášne a horlivo sa snažiť zbaviť sa ich. Ale nemohli by sme ich ani v sebe vidieť, keby nám ich Pán v nás pre svoju ľudomilnosť neodhalil, posielajúc nám také okolnosti, ktoré ich v nás odhaľujú. Vášneň vo svojej duši spozoruješ, keď vo svojom srdci pocítiš mučivú, miesiacu bolesť pohoršujúcu duševné myšlienky a navodiacu skleslosť. Pokiaľ duša nepocítila slobodu, pokiaľ neokúsila pokoj a lásku nehovorte a nemyslíte si, že vášneň bola zničená. Spôsobili ste jej iba bolesť.

Vášne sa v našom srdci niekedy úporne držia a vlastnícky v ňom pôsobia mimo našej

vôle a dokonca aj proti našej vôli. Pán im dovoľuje mučiť nás tak, aby sme si úplne uvedomili svoju nemohúcnosť, aby sme sa pokorili duchom, aby sme pohľadali silu v jedinom silnom a jedinom svätom našom Bohu...Netrápte sa, ale vždy sa pokorte duchom, dajte si predsavzatie pretrpieť a v tom znášaní plniť Božiu vôľu a Jeho sväté prikázania. Poznávajúc svoju slabosť dochádzajte k poznaniu slabostí blížnych.

Je dobré, že mate vášne. Svätí Otcovia hovoria, že ak by nebolo vášní, nebolo by ani vencov zvíťaziacich. A aké dobré sú tie vence! Iba netreba postupovať podľa vášní...

Vášne majú nad človekom takú moc, že ak sa im raz oddáme, staneme sa ich zajatcami. Okujú nás a nedajú nám možnosť vyjsť na slobodu. Oslepujú našu myseľ a nedajú nám jasne vidieť seba a našu cestu. Chránajte sa pred tým, aby ste svoju vôľu oddali vášňam. Lepšie urobíte, ak sa oddáte Božím prikázaniam a stanete sa služobníkmi Boha.

...nikdy nesmieme byť zhovievaví k svojim vášňam...každá zhovievavosť svojim vášňam ubíja čistotu mravného citu. Svedomie, ten skutočný mravný zákon napísaný v našom srdci hluchne, keď nepočúvame jeho vnuknutia, keď postupujeme proti jeho vnuknutiam. Čo sú to za slová: *ja chcem*, alebo *ja nechcem*. Tieto slová nemajú význam tam, kde sa vec dotýka

mravného zákona spásy duše. Namiesto nášho chcenia musí byť Božie prikázanie, Božia vôľa vedúca nás do večného života.

...Prečo vo svojom srdci cítiš bolesť a mučivý pocit? Prečo? Samozrejme kvôli vášňam. „Tam, kde je Duch Pánov, je sloboda“. A ja hovorím, kde je vašeň, tam je tieseň a utrpenie. Je nesporné, že v našom srdci žijú vášne. Nedávajú

o sebe vedieť mučivou ťažobou, keď ich nepoznáme a plníme ich. Ale mučia nás vtedy, keď ich spoznáme a protivíme sa im. Aj keď ich v sebe spoznáme, ale zo všetkých duševných síl sa im nechceme postaviť na odpor, keď ich jednou časťou duše zavrhuje, ale druhou naslúchame ich sladkej vrave, keď sa vyhýbame usvedčeniu, keď sa ľutujeme a nechceme ísť po ceste kríža za Ním, naším Učiteľom, vtedy, samozrejme, budeme cítiť mučenie a bolesť. Pán vezmúc na seba naše hriechy a slabosti, nám na Sebe ukázal príklad zápasu s vôľou. V Getsemanskej záhrade sa (ako človek) trápil dovtedy, pokiaľ Jeho vôľa súhlasila prijať utrpenie.

S Božou pomocou je potrebné chrániť svoje srdce pred vášňami. Hlavne pred namyslenosťou a pýchou. Chrániť pred klamstvom a seba ospravedlňovaním. Chrániť ho pred neláskou a opovrhovaním blížnych. A ak s nám pomáhajúcou Božou blahodaťou nedáme možnosť všetkým tým vášňam, aby ovládali naše srdce, vtedy bude spôsobilé prijať vnuknutie Božieho slova a nasledovať Jeho vôľu.

schimníška Ardaliona

Potrebuješ činnosť, v ktorej by boli účastné všetky city tvojho srdca, všetky schopnosti tvojej duše. Potom na vlastné oči uvidíš, v akom stave je tvoja duša. Uvidíš, že v tvojom srdci žijú vášne, o ktorých nevieš, ako samolúbosť, pýcha, ctižiadosť, hnev, namyslenosť, všetko sa ti odhalí. Pre človeka snažiaceho sa zbaviť vášní je veľmi dôležité práve to, aby sa mu odhalili, ináč s nimi nemôže zápasiť.

Vášne sú hlúpe nie len preto, že mučia dušu, no viac preto, že duši neumožnia pripojiť sa k blaženosti, byť v jednote s Christom.

Cena „novej“ autokefálie

V tomto čase Ukrajinská Pravoslávna Cirkev prežíva dni veľkého pokušenia a nátlaku zo strany vlády.

Dnešná vláda Ukrajiny prekročila všetky možné hranice. Zneužívajú city veriacich na svoje politické ciele. Siahajú na samotnú suť ukrajinského Pravoslávia, aby rozbili na Ukrajine už aj bez toho citlivý náboženský mier.

Všetky sľuby Prezidenta o tom, že sa nesiahne na majetok a nehnuteľností Kanonickej Pravoslávnej Cirkvi sa ukázali nepravdou. Pretože tieto metódy nátlaku na kňazov Ukrajinskej Pravoslávnej Cirkvi nemôžu byť rešpektované v žiadnej slušnej spoločnosti.

Po celej Ukrajine polícia vypočúva biskupov a kňazov Ukrajinskej Pravoslávnej Cirkvi na „besedách“, v oblastiach deti masovo zhromažďujú na krst „kňazmi!“ Ukrajinskej Pravoslávnej Cirkvi Kyjevského Patriarchátu, predsedovia miestnych administrácií nútia miestnych obyvateľov písať listy miestnym biskupom, aby ich prinútili zúčastniť sa zjednocovacieho soboru a pod chrámami Ukrajinskej Pravoslávnej Cirkvi vystrájajú zaplatení radikáli bez Boha v srdci.

A nakoniec Ministerstvo justícií Ukrajiny zrušilo registráciu práva používania na komplex Sväto-Uspenskej Počajevskej Lavry z dôvodu akože narušenia zákonov.

Máme všetky dôvody na to, aby sme si mysleli, že vláda má zámer vziať Ukrajinskej Pravoslávnej Cirkvi Počajevskú Lavru, aby ju na to mohli odovzdať rozkolníkom.

Pýtame sa: Kto je na rade? – Kyjevo-Pečerská Lavra? Naše monastiery a chrámy po celej Ukrajine? Správa sa takto skutočný Prezident mnohonárodnej a mnohoreligióznej krajiny?

Pravoslávna cirkev si dobre pamätá roky „červeného teroru“, keď sa zbavili desiatok tisíc kňazov, veriacich a chrámy a monastiery boli zničené a opustené.

Nie práve toho sa zachcelo našej vláde, ktorá sama odsúdila zverstvá boľševikov? Takúto cenu má autokefálna cirkev? Cena krvi, trápení a nenávisť.

Vyzývame vládu našej Ukrajiny a osobne Prezidenta Porošenka okamžite zastaviť nátlak na Kanonickú Pravoslávnu Cirkev a zastaviť podporu náboženskej vojny. Nemiešajte sa do vecí Cirkvi. Pretože Bohu – Božie, a césarovi – césarove.

S vrúcnou modlitbou za mier a jednotu,

Bratstvo Sväto-Uspenskej Počajevskej Lavry.

Zdroj: pochaev.org.ua (Oficiálna webstránka Sväto-Uspenskej Počajevskej Lavry)

Preklad: Mgr. Jakub Surmik

Ženské zahaľovanie sa

Zahaľovanie žien v ikonách

Ikony v Pravoslávnej Cirkvi sú vizuálni sprievodcovia k Viere, určitý druh obrázkovej knižky Kresťanstva, ikony nás učia o živote, smrti a vzkriesení Christovom a o životoch mnohých Kresťanov, ktorí umreli pred nami.

Tieto pravoslávne ženy liečiteľky/doktorky z prvého storočia sa stali známe ako matky modernej medicíny. Všetky 3 nosili závoj.

Prakticky každá ikona pravoslávnej ženy ukazuje jej oblečenie a zahalenie hlavy. Toľko koľko viem, jediná výnimka je Mária Egyptská, ona však bola osamelá svätica, ktorá žila sama na púšti, ďaleko od ľudí.

Viete si predstaviť lepší vzor pre ženy?

Zahaľovanie hláv dnes

V našom chráme žiadame všetky ženy a dievčatá, aby nosili závoj, v poslušnosti Božiemu príkazu v Písme a z rešpektu ku svätým Tradíciám Pravoslávnej Cirkvi. Hneď pri vstupných dverách chrámu máme košík so závojmí, v prípade, že si ho nejaká žena zabudla doma a potrebuje si nejaký na daný deň požičať. Závoj je tiež nosený doma počas rodinných modlitieb. Zatiaľ čo uctenie si Božieho príkazu je odmenou samou o sebe, má to aj mnoho iných výhod. Napríklad:

Zahalená hlava dáva najavo dôstojnosť ženy. Ako sv. Pavol poukazuje v Písme, žena získava ctihodnosť tým, že zakrýva svoju hlavu počas modlitby.

Zahalená hlava napomáha pokore. Zbožné ženy prichádzajú do chrámu s tým, aby sa sústredili na modlitbu, nie preto, aby na seba upúťovali pozornosť. Dievča môže byť pokúšané ukazovať svoju atraktívnu frizúru. Keď žena nosí závoj, je toto pokušenie odstránené. Môže sa sústrediť na modlitbu, namiesto vlasov.

Zahaľovanie hlavy šetrí čas. V dnešnej kultúre môže existovať pokušenie tráviť veľa času a energie na účesy. Ale závoj je rýchly a jednoduchý. Zaberie omnoho menej času než príprava účesu, ktorý budeme vystavovať na obdiv.

Zahalenie hlavy nám pomáha ukazovať lásku a pochopenie pre našich bratov. Zbožní muži prichádzajú do chrámu, aby sa sústredili na bohoslužbu. Ale vejúce kaderie nádhernej ženy môže byť rozrušujúce. Tým, že sa žena zahaľí, ukáže svoju cudnosť a odstráni zbytočné rozptýlenie.

Bohoslovecký časopis hlavného prúdu nedávno publikoval článok o ženskom zahaľovaní sa.

Hneď nato sa autorka článku stala členkou pravoslávnej Cirkvi. V tomto článku autorka nádherne ilustruje ikonický účel zahaľovania sa: „*Moje zahaľovanie hlavy nie je iba symbol alebo znak toho, že som v zhode s Jeho poriadkom, ale že sa mu aj viditeľne a ochotne podriadujem. S podriadením sa, prichádza požehnanie*“

~ Christa Conrad

Najpožehnanější žena v Univerze, nosí závoj

V čísle „Služobníčky“ pani menom Elizabeth podáva jej výpoveď ohľadom nosenia závoja:

„*Už 12 rokov nosím závoj v každom čase. Teraz chápem, že to bola – a stále je- nevyhnutnosť pre pútnickú cestu a spásu duše. Základná línia pre mňa – a pre rastúci počet sestier – ostáva poslušnosť. A s ňou prichádza zmysel pre bytie na našom určenom (zákonnom) mieste v Bohom usporiadanom vesmíre, radovať sa spolu s anjelmi. Teraz, s vďačnosťou hovorím “Ja som!” v prítomnosti najvyššieho Ja Som – pri modlitbe a v chráme, obklopená anjelskými zborními, uctievajúc nášho Pána a Kráľa. Otcu, Synu a Sv. Duchu, buď sláva teraz i vždycky i vo viky vikov. Amiň*“¹

¹ Tertullian tiež o neustálom zahaľovaní (bez ohľadu na stav – slobodná, zasvätená, vydatá etc..) hovorí: „*všade a vždy*“ – *O závoji panien* pzn. prekladateľ

Ap. Pavol na inom mieste hovorí „neustále sa modlite“ (1 Tes 5:17), tiež hovorí, že „žena, ktorá sa modlí alebo prorokuje s nezahalenou hlavou, zneuctuje svoju hlavu“ (1 Kor 11:5). Tj. život kresťana by mal byť neustála modlitba, či už „modlitba srdca“ alebo v zmysle chápania celého života ako modlitby tj. eucharistie. Každý akt nech je aktom vďakyzdávania a modlitby k Bohu. pzn. prekl.

Zdroj(ang): <https://theorthodoxlife.wordpress.com/2014/02/04/womens-headcoverings/>

Zdroj(ru):

<https://orthodoxrussia.wordpress.com/2015/11/28/%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B5-D0%B3%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D1%8B%D1%85-%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%BA%D0%B8/>

pripravil pravoslávny katechumen

Moderná skúsenosť s prechádzaním mýtnic

Jeromonach Roman (Kropotov)

Pokračovanie z minulého čísla

Časť 8 (dokončenie):

Čoskoro som počul zvuk, ktorý hovoril o blížiacej sa pätnástej mýtnici, na ktorom sa zaoberali hriechmi očarovania a iného čarodejníctva. Škaredé bytosti s množstvom končatín a chvostov, s malými čiernymi očami, šupinaté a chlpaté – strašne pískali a syčali. Uvidiac ma, pribehli k nám, krútili sa, ako keby boli všadeprítomné, obklopili nás zo všetkých strán a začali ma útokom obviňovať. Hoci som sa nezaoberal čarodejníctvom, čo všetko mi len bolo pripisované za vinu. Tieto zvery mi pripomínali všetky prípady, keď som sa obrátil na niekoho kvôli hádaniu, keď som počúval a veril bájkam astrológov, učil sa hádať z ruky (chiromantiu), oddával sa joge a hypnóze, pokúsil sa interpretovať sny, meditoval, či hral hazardné hry. Oni nazvali po menách tých, s ktorými som hral karty počas môjho života alebo koho som zvädzal na ich hranie. Obvinili ma z povier, ktorým som veril počas môjho života v tele. V jednej chvíli pred nami prebehla čierna mačka s malými rožkami. Pozerala sa na mňa a zlobne sa chichotala.

Zrazu sa také škaredé stvorenie plazilo dopredu, že keby som bol na zemi, okamžite by som zvracal.

Spomínaš si na tento deň?

Pred vlastnými očami som uvidel skupinu chlapcov a dievčat, ktorí niečo robili v tme. Vyslovovali nejaké slová a držali v rukách kusy látky alebo povrazov. A zrazu som sa medzi nimi rozpoznať, stále dosť mladý, a spomenul som si, ako sme sa snažili vyvolávať gnomov, či akých to iných nečistých duchov.

Myslíš si, že sa vám to nepodarilo? Nie, podarilo sa - počul som vás, prišiel k vám a usadil sa v tom dome na dlho!

Úplne som zabudol na tento incident. Kto by si myslel, že táto detská neviazanosť sa v skutočnosti ukázala ako rituál čiernej mágie, ktorý spôsobil, že sme vyvolali démona z tmy! Bol som zachránený len príhovorom Anjelov a nejakými modlitbami. Cítil som, že mi niekto pomáha, neviditeľne ma posilňuje. Možno je to moja mama, a možno aj Božia Matka si spomenula na toho, kto na zemi tak často na ňu zabúdala.

Nakoniec toto pekelné terárium zostalo v pozadí.

Aké ohavnosti, – povedal som, – akí sú len škaredí!

Hriech hyzdí všetko, s čím sa stretne, - odpovedal mi Anjel. Veril by si mi, keby som ti povedal, že predtým boli tak krásni ako ostatní Anjeli Boží? Ale všetko sa zmenilo s príchodom hriechu. Aj na zemi môžeš vidieť v ľuďoch túto zmenu. Všetko je napísané na tvári človeka. Hriešnici majú zamračené tváre, ich prítomnosť je neznesiteľná, otvárajúc svoje ústa, oni všade zasievajú hriech a smrť.

U spravodlivých sú tváre krásne a ich oči sú jasné. Prinášajú so sebou pokoj (mier) a svetlo. Buďte mierotvorca a Pán bude s tebou.

Po príjemnom rozhovore s Anjelmi som sa nechcel znovu ponoriť do novej nočnej mory, ale ešte ostalo päť mýtnic, ktorým sa nedalo vyhnúť.

A tu opäť dúchal strašný strach. Vpredu bola mýtnica smilstva a smilnej náklonnosti. Pri tejto novinke som sa stočil do kľbka a iba hovoril: "Pane, zmiluj sa nado mnou, prosím, zmiluj sa!" Nie je náhodou, že zástupcovia tejto mýtnice sa chvália, že oni naplňujú pekelnú priepasť ľudskými dušami viac než iní besi – démoni. A ono to nie je prekvapujúce. Inštinkt predĺženia rodu je pre nás prirodzený a prevládal nad ľudstvom od začiatku jeho existencie. Navyše, teraz celý mediálny priemysel pracuje najviac pre démonov smilstva. A preto sú také zlé diela nášho brata na tomto fronte.

Po rozvinutí svojich rukopisov začali démoni smilstva s hrdosťou a sebavedomým moju novú (morálnu) trýzeň. Bolo zrejmé, že sú v plnosti v seba veria, a čoskoro som pochopil prečo.

Je vinný z mnohých hriechov! Ako ho môžete ospravedlňovať?

Pamätáš si ich? Zhrešil si s oboma. A s touto si zhrešili priamo v prítomnosti jej jednoročného dieťaťa. Čo na to povieš?

Spomínaš si na tento večer – čo si tam robil? A na tieto tance si spomínaš? Tu si sa dotýkal tejto a tejto, objímal ich a bozkával.

Pamätáš si na tento výlet – pozeral si na túto ženu, potom na túto, vyzliekal si ich očami, ty si s nimi zhrešil vo svojom srdci. Nie o tom je vari napísané vo vašich knihách?

Spomínaš si na tieto flirtovania a nehanebnosť?

Celý čas si sníval o smilstve, a potom si sa ešte poškrvnil vo sne.

Pamätáš si na toto dievča – chcel si ju pokaziť, strojil si plány.

Viedol si si nehanebne a musíš sa za to zodpovedať! Nech odpovedá!

Anjeli povedali, že zo všetkých hriechov, ktoré boli vymenované, som sa už vyspovedal.

Ako že vyspovedané! Do dnešného dňa pokračoval v hriechu a nebol v chráme už celý mesiac! Áno, aj v chráme myslel na smilstvo.

Jemu aj teraz nevadí spomenúť si na predošlé, nie je to tak?

Pri tomto sa jeden démon pretvoril na krásnu nahú ženu a vrtiac bokami sa zvodne predo mnou prechádzal.

Pod' k nám, krásavec.

Dost'!, – zvolal jeden Anjel, – nemáte nad ním žiadnu moc!

Démon okamžite odhodil svoju ľudskú podobu a vykrikol:

Máme! A kto, možno vy máte! Ostalo ešte veľa jeho ťažkých hriechov, čo vy o nich poviete!?

Oddajte nám ho a nehovorte, že nemáme žiadnu moc!

Toto je naša duša! Bud' odpovedajte na jeho smilstvo, alebo nám ho nechajte!

Dav reval ako cez vrchol aktívnej sopky. Zhromaždili sa okolo nás a v očakávaní nejakej sadistickej extázy pri utrpení novej obeť ma vyjúc prebodali svojimi krvilačnými pohľadmi. Z dôvodu všeobecného hnevu ich slová bolo ťažko rozlíšiť. Doslova nás chceli chytiť a držať, prikazujúc Anjelom, aby im ma odovzdali do ich vôle, ako zaslúžený trest. Boží poslovia im však mocne nariadili, aby od nás odstúpili.

Táto duša pôjde s nami a rozhodnutie Boha o nej nie je vo váš prospech!

Stúpajúc ďalej, ešte dlho sme ich počúvali ako kričali a škrípali zubami. Napriek tomu, akí sú krutí, zlostní démoni sa museli zmieriť s týmto rozhodnutím.

Po nejakom čase sme sa priblížili k mýtnici cudzoložstva. Nikdy som nebol ženatý a ani som nezahrešil s vydatými ženami. Preto sa zanedbateľné pokusy démonov usvedčiť ma o nejakom zle ukázali ako neúspešné.

Potom prišla mýtnica neprirodzených smilných hriechov. Nikdy som nezažíval takéto vášne. Avšak nehanební démoni predniesli niekoľko prípadov z môjho života, ktoré by sa dali interpretovať rôznymi spôsobmi, ktoré sa snažili obrátiť v ich prospech. Ale nebolo možné oklamať Anjelov. Jeden z ponurých Etiópčanov vzal na seba obraz nahého muža, ktorý sa zaoberal hanebnosťou a začal ma pozývať, aby som

nasledoval jeho príklad. Bolo treba (vyplatiť) niekoľko mojich dobrých skutkov na to, aby sme opustili toto poškvrené miesto.

Čoskoro sme boli konfrontovaní s mýtnicou heréz a modlárstva. Tu sa ma démoni pokúšali znepokojiť niektorými udalosťami z môjho vzdialeného života, keď som ešte pred Cirkvou na nedlho patrila do jednej protestantskej sekty, chodila na ich semináre a modlila sa s nimi. Ale toto poblúdenie bolo už dávno, hneď po príchode do Pravoslávnej Cirkvi, mnou vyspovedané, a

preto teraz nemalo silu. Démoni sa ma pokúsili obviniť z čítania sektárskych časopisov, z toho, že som zo zvedavosti chodila do pohanských chrámov, z kedysi kúpených akýchsi talizmanov a amuletov, a hovorili, že som bola modlárika a uctievam televízor. Ale Anjeli ma dokázali ospravedlniť bez veľkých ťažkostí. Démoni len nervózne kňučali z ich bezmocnosti.

Nakoniec sme dosiahli poslednú, dvadsiatu mýtnicu, ktorá niesla názov nemilosrdenstva a krutosti srdca. Ponurí a krutí pokušitelia, ktorí k nám prišli, začali kričať a revať, obviňujúc ma z hriechov nemilosrdenstva. Pripomenuli všetky prejavy môjho kamenného srdca, keď som zanedbal pomoc niekomu, alebo keď som cynicky hovoril o človeku, keď som preukázal necitlivosť a necítil som sympatie s bolesťou svojho blížneho, nemodlil sa za toho, kto ma o to požiadal, keď som odmietal pomôcť, ďalej, keď som pohŕdal ľuďmi, či keď som sa presadzoval na úkor niekoho iného. Na tejto mýtnici sa anulovali všetky dobrodenia hnevneho a nemilosrdného človeka. Taký už na samom prahu raja riskoval spustenie do pekla.

Na chvíľu museli Anjeli odpovedať na moje nevyspovedané hriechy. Bolo to

desivé. Ak by som zomrel navždy, potom ani neviem, čo by som robil a hovoril na svoju obhajobu.

Keď sme opustili poslednú mýtnicu, tak sme uvideli bránu Nebeského Kráľovstva. Bolo tam toľko svetla a radosti, že to nie je možné vyjadriť. Všimol som si veľa svetlých postáv stojacich v bráne, rovnako ako vo vnútri. Pri pohľade na mňa s láskou povedal jeden z Anjelov, ktorí ma sprevádzali:

Videl si hrozné mýtnice a zažil to, čo čaká každú pokrstenú dušu. Božou milosťou sa musíš vrátiť naspäť a o tomto rozprávať hriešnemu svetu.

Keď som bol prikovaný svojou pozornosťou na neopísateľnú krásu nebeských palácov, vôbec som nechcel odtiaľto odísť.

Nechcem sa vrátiť! Dovoľte mi zostať tu! Prosím vás!

Vedel si, že sa budeš musieť vrátiť. Nezabudni, že ty by si (sám) neprešiel tieto mýtnice, a že vidíš krásu tohto Božieho stvorenia len a len vďaka Božej milosti. Musíš rozpovedať o všetkom, čo si tu videl, čím pomôžeš mnohým dušiam vyhnúť sa večnej smrti. A ak si zanedbal a skryl toto poznanie, ktoré ti bolo dané od Boha, potom ich zatratenie bude na tvojom svedomí, a budeš sa za to zodpovedať. Ale ak povieš ľuďom, ale tí ti neuveria alebo nebudú na to dbať, potom na tebe nebude žiadna vina, a budeš slobodný od ich krvi. Pamätaj si všetko, čo tu bolo povedané.

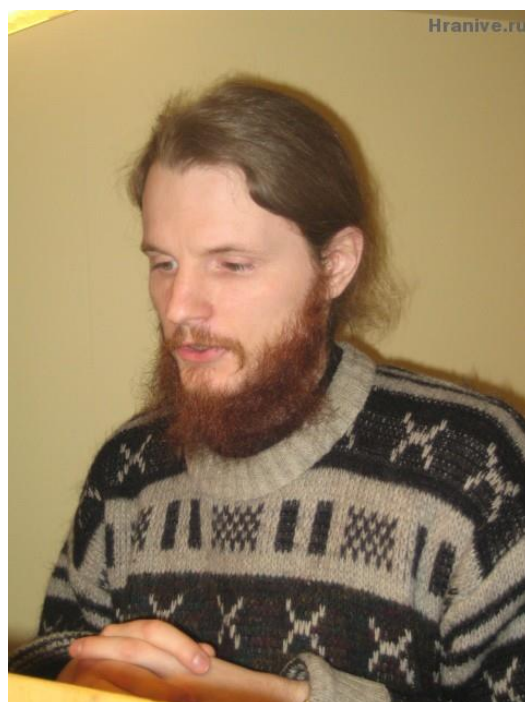
V tomto momente sa všetko začalo točiť. Krištáľová brána a láskyplný pohľad Anjela sa niekde rýchlo vyparili, v pamäti mi zostala len jasná pamäť, a ja, ako hviezda, ktorá padala z neba, som zostúpil bleskovou rýchlosťou do môjho tela. A len potom

som si spomenul na dôvod mojej smrti. Môj Bože, aká to len bola bolesť! Mal som osemnásť zlomených kostí a viacnásobné zranenia rôznych vnútorných orgánov, rezy a odreniny. Pomyslel som si, či som vari neskončil na dvadsiatej prvej mýtnici, a moje pekelné utrpenie nepokračuje (ďalej)...? Ukázalo sa, že po neúspešných pokusoch o moje znovu-oživenie sa lekári už vzdali všetkej nádeje na moju

záchranu. Preto ma dali do vreca, v ktorom som sa aj prebudil. Bola tma, neznesiteľne bolestivo a ťažké dýchať. Chvíľu som sa snažil vydávať zvuk, ale hluk auta (stále sme ešte boli v sanitke) prehušoval môj slabý hlas. Napokon, jeden z lekárov, zjavne s hudobným sluchom, ma započul.

Toto bol chvíľa, hranica v mojom živote, po ktorej sa začal môj nový život. A ja sa veľmi snažím o to, aby sa odlišoval od toho predchádzajúceho. S požehnaním môjho duchovného otca som dokončil svoje štúdiá, ostalo už len niekoľko testov, a kreslo v upchatom úrade v pozícii bankového úradníka som zamenil za pokojnú monastiersku (kláštornú) celu. Moja matka nielen že schválila moje rozhodnutie, ale sama vstúpila do jedného z monastierov. Podľa pokynu môjho Anjela strážneho som svoj príbeh povedal svetu. Bolo to už neraz publikované rôznymi publikáciami, pravoslávnyimi aj sekulárnymi. Bol som viackrát pozvaný do rozhlasových a televíznych programov do dialógu na tému života po smrti. Myslím si, že s pomocou Boha sa mi podarilo osvetliť túto, z ľudského pohľadu, skrytú oblasť bytia, s ktorou sa my všetci nevyhnutne raz stretieme, ale o ktorej toho málo vieme.

Jeromonach Roman (Kropotov)

Koniec

Biskupská utreňa (3. časť)

Po tejto časti národ odpovedá: „*Amiň*“. Testamentum (1,26-28) ďalej hovorí, že „keď je ľud poučený mystagógiou, vykonáva sa Eucharistia. Avšak mystagógia sa nepraktizuje vždy, ale len vo sviatok Paschy, v sobotu, v deň Pánov (nedeľa), na Bohozjavenie a Päťdesiatnicu“.²

Svedectvo, že po mystagógii sa uskutočňuje sv. Eucharistia nám ukazuje, že bohoslužba utrene sa tu spája s liturgiou slova. Takto v utreni nachádzame modlitbu za katechumenov a taktiež čítanie zo Svätého Pisma, ktoré ešte v čase Justína Mučeníka (1. apológia, 67. kap.) vošlo do poriadku tejto časti sv. liturgie.³ Preto Testamentum, vykladajúc na inom mieste postup sv. Eucharistie, začína tento poriadok priamo z prínosu darov a modlitby nad nimi. Nespomína úvodnú časť sv. liturgie (liturgiu slova). Táto časť sv. liturgie sa v Testamente zlieva s bohoslužbou utrene.

Tu treba zdôrazniť, že opísaný poriadok utrene, s ktorým sa spojila liturgia slova, nie je celkom úplný. Sú tu len modlitby a vozhlasy biskupa. V druhej časti Testamentu, kde sú uvedené povinnosti diakona, sa nachádza celý rad jeho vozhlasov („*Proclamatio diaconi*“). Avšak sa tu neuvádza, v ktorej bohoslužbe ich diakon prednášal. Sú však odlišné od vozhlasov poriadku Eucharistie a naopak, zodpovedajú aklamáciám diakona v liturgii slova v Apoštolských ustanoveniach.⁴

To znamená, že tieto vozhlasy diakona vchádzali do postupu rannej bohoslužby (slávoslovnia na úsvite) a úvodnej časti sv. liturgie. Sú akoby samostatnou bohoslužbou, diakonskou utreňou. Pozostáva z 12 prípravných vozhlasov, 22 prosieb a 1 zakončujúceho vozhlasu. Ako je zrejmé, je to prototyp našich súčasných ektení (veľkej ektenie).

Sú to nasledovné vozhlasy (aklamácie) a prosby k nášmu Pánu: „*Povstaňme! Nech každý pozná svoje miesto. Katechumeni, vzdial'te sa. Dávajte pozor, nech nikto nie je nečistý, neporiadny (lajdák). Hore povznesme zrak našich srdc.*

Anjeli sa pozerajú.

Dávajte pozor, ak je niekto neverný, nech odíde. Pomodlíme sa jednomysel'ne.

Nekonajte cudzoložstvo, a ani hnev.

² Tamže, s. 89.

³ Rannechristianskije otcy cerkvi, cit. dielo, s. 338-339.

⁴ Skaballanovič, M., cit. dielo, s. 89.

Ak je niekto služobníkom hriechu, nech sa vzdiali. Dávajte pozor, pretože sa pomodlíme ako synovia svetla. Pomodlíme sa k Pánovi, Bohu a Spasiteľovi nášmu Isusu Christu“.⁵

Ďalej, keď sa biskup alebo presbyter začína modliť, národ padá na kolená. Diakon prednáša: „Za pokoj, aký je na nebesiach, sa pomodlíme, nech nás Pán uteší svojím milosrdenstvom.“

„Za našu vieru sa pomodlíme, nech nám Pán dá až do konca ochrániť ju pravú.“

„Za vzájomný súlad a jednomyselnosť sa pomodlíme, nech nás Pán zachová v duchu jednomyselnosti.“

„Za trpezlivosť sa pomodlíme, nech nám Pán dá vo všetkých mučeniach vytrvať až do konca.“

„K apoštolom sa pomodlíme, nech nám Pán dá vyhovieť Mu, nech aj oni samotní nám budú nápomocní a nech nás urobí ich hodnými nasledovníkmi.“

„K svätým prorokom sa pomodlíme, nech aj nás Pán pripočíta k nim.“

„K svätým vyznávačom sa pomodlíme, nech nám Pán Boh daruje myšlienky, ktoré mali na konci života.“

„Za biskupa sa pomodlíme, nech ho náš Pán ochráni v dlhotrvajúcej viere, nech pravdivo presadzuje slovo pravdy, ochráni Cirkev v čistote a bez poškvvrny.“

„Za kňazov sa pomodlíme, nech od nich Pán neodoberie duch kňazstva a nech si ním uchovajú do konca svedomitosť a zbožnosť.“

„Za diakonov sa pomodlíme, nech ich Pán posilní, aby kráčali cestou dokonalosti, vykonávali sväté a boli starostliví v diele a milosti.“

„Za presbyterky sa pomodlíme, nech Pán vypočuje ich prosby, ochráni ich srdcia v dokonalosti na slávu Ducha a pomôže ich dielu.“

„Za hypodiakonov, čtecov a diakonisy sa pomodlíme, nech ich Pán učiní hodných prijať za trpezlivosť primeranú mzdu.“

„Za vždy verných sa pomodlíme, nech im Pán daruje uchrániť si dokonalú vieru.“

⁵ Skaballanovič, M., cit. dielo, s. 90.

„Za katechumenov sa pomodlíme, nech im Pán daruje byť hodnými kúpeľa odpustenia a posväti ich pečatou osvietenia.“

„Za cisárstvo sa pomodlíme, nech mu Pán daruje pokoj.“

„Za vládnucich sa pomodlíme, nech im Pán dá porozumenie a svoj strach.“

„Za celý svet sa pomodlíme, nech naň Pán pozrie, priblíži sa po jednom k tým, ktorí sa k Nemu obracajú.“

„Za plaviacich sa a cestujúcich sa pomodlíme, nech ich Pán nasmeruje pravickou milosrdenstva.“

„Za znášajúcich prenasledovanie sa pomodlíme, nech im Pán daruje trpezlivosť a múdrosť, ich ťažkosti učiní dokonalými.“

„Za zosnulých, ktorí odišli z Cirkvi, sa pomodlíme, nech im Pán daruje miesto pokoja.“

„Za padlých sa pomodlíme, nech si Pán nespomenie ich nerozumnosť a nech ochladí na nich svoj hnev.“

„Za všetkých nás, ktorí sa trápime, v modlitbách sa pomodlíme, nech nás Pán prikryje a ochráni v duchu pokoja.“

„Prosíme a úpenlivo žiadame Pána, nech prijme naše prosby.“ Biskup po diakonovom prednese týchto prosieb dáva rukou pokyn a diakon hovorí: „Vstaňme vo Svätom Duchu, nech sa teraz naplníme múdrosťou, vzrastieme na Jeho slávu, preslávim sa s Jeho menom a prosiac postavení na apoštolskom základe, sa pomodlíme k Pánu, nech starostlivo prijme naše úpenlivé prosby.“⁶

Najprv odchádzali katechumeni a potom opúšťali chrám aj verní, keď sa ďalej neuskutočňovala Eucharistia.

Tu je vhodné si pripomenúť tú časť Plíniovho listu cisárovi Trajánovi, kde píše, že kresťania, schádzajúci sa na modlitebnom zhromaždení, „zaväzovali sa prísahou nie na zločin, ale na to, aby sa nedopúšťali ani krádeže, ani lúpeže, ani cudzoložstva, čestne dodržali svoje slovo a vracali zverené im zbožie.“⁷

Diakonské
aklamácie

⁶ Uspenskij, N. D., cit. dielo, s. 19-21.

⁷ Aleš, P., cit. dielo, s. 129.

v Testamente: „Nech nikto nie je nečistý, neporiadny, necudzoloží, nehnevá sa, ak je niekto služobníkom hriechu, nech sa vzdiali“, pravdepodobne majú význam takejto Pliniovej „prísahy“.

Takto poriadok biskupskej utrene pozostáva z predúsvitnej časti, ktorá je tvorená trojitým slávoslovím, čítaným predstaveným (biskupom) bohoslužobného zhromaždenia a sprevádzaného spevom ľudu: „*Ťa chvalim, Ťa blahoslovim...*“ (*Teba chválime, Teba blahoslavíme...*). Po ňom sa spievali žalmy a 4 biblické piesne. A druhá časť (zakončujúce slávoslovie) pozostáva taktiež z trojitého slávoslovía a spevu: „*Ťa chvalim, Ťa blahoslovim...*“ (*Teba chválime, Teba blahoslavíme, ...*). Ďalej nasledovala modlitba, čítanie z prorockých kníh, listov sv. apoštolov, Evanjelia, kázeň, modlitba nad katechumenmi, ich požehnanie a prepustenie, mystagógia a otpust, keď hneď nepokračovala Eucharistia. Do tohto poriadku vchádzali aj diakonské vozhlasy (prototyp ektenie), pravdepodobne za kázňou.

Mgr. Jozef Nemčík, PhD.

Poučenia svätých otcov

Viera v nás oslabuje preto, pretože my k nej nejdeme naproti, nepripravujeme sa k prijatiu daru a neprosíme tak, ako onen otec chlapca, posadnutého zlým duchom, ktorý vykrikol: "Verím, pomôž mojej nevere." (Mk 9, 24)
Sv. nový mučeník prot. Sergij Mečev

Jedna z najväčšmi duchovne nebezpečných činností je vyhľadávanie personifikovaných nepriateľov v spoločnosti, štáte, uprostred susedných štátov.

Jediným skutočným nepriateľom kresťana je zlo v našich vlastných dušiach.

Patriarch Alexij II.

**Chráň si svoju dušu, bratu,
tá jediná je tvoj majetok, všetko ostatné nie je tvoje,
všetko ostatné tu budeš musieť zanechať,
až ti z Neba príde pozvanie.
Len svoju dušu si budeš moci vziať,
priniest' ju na Boží súd.
Tam sa potom ukáže, aká je,
či je čierna, alebo biela a aké sú jej skutky.
Oper svoju dušu modlitbou, pôstom, almužnou, tak, ako perieš svoju košeľu.
V košeli špinavej sa na slávnosť nechodí.
A ani Anjeli Boží nám takto do Kráľovstva svetla a pokoje vojst' nedovolia.
Na cintorín bež, tam sa pozri,
kde končí naša sláva, kde bohatstvo,
dobré jedlá, krásne šatstvo
a všetko ostatné k užívaniu,
pre čo sme svoju dušu a Boha stratili!
Sv. Nikolaj Velimirovič**

Chcem, aby si pochopil, že nie je ťažkosť, ktoré nemá svoje riešenie v Christu. Oddaj sa Christu a On pro tebe nájde riešenie. Neboj sa ťažkostí. Maj ich rád, ďakuj za ne Bohu. Ony majú nejaký

svätý cieľ pro tvoj život.

Ctihodný Porfyrios Kavsokalyvita

**Dnes si bohatý, zajtra chudobný,
dnes si zdravý a zajtra chorý,
dnes veselý, zajtra smutný,
dnes si v sláve, zajtra v ponížení,
dnes mladý a zajtra starý,
dnes si na tróne a zajtra v hrobe.
Nepovyšuj sa, ale radšej prekonávaj pýchu.
Sv. Ján Zlatoústý**

Nezraňuješ Christa, keď neprichádzaš do chrámu, nemodlíš sa Bohu, nepostíš sa a nežiješ podľa Evanjelia.

Seba zraňuješ! Christu uškodiť nemôžeš, ale svoju dušu celkom rozrušíš a zničíš.

Ctih. Justýn Ćelijský

**Christos sa nebál pošpinených, nečestných, nehanebných ľudí,
a my sa ich bojíme. Christos sa nebál, že neresti a špatnosti hriešnikov pošpina Jeho
cnosť, a my sa toho bojíme. Jeho cnosť bola vyzdvihnutá na neporušiteľnej skale a naša je
na piesku, preto sa On nebál, a my sa bojíme. Christos bol na tržniciach, námestiach a
križovatkách spolu s nehanebnými ľuďmi, odvrhnutými hriešnikmi a opovrhnutými
hriešnicami, k veľkému pokušeniu pre farizejov. Farizeji sa báli už len samotného stretnutia
s hriešnikmi, a Christos im šiel naproti a priamo ich i hľadal. Farizeji nechceli vstúpiť do
domu colného, prekročiť prah jeho domu, a Christos s nimi jedol a pil. Farizeji boli
pripravení pobiť kameňmi ľubovoľného hriešnika a Christos bol pripravený zadržať každý
hodený kameň a zachrániť hlavu hriešnika. Farizeji nohami pošliapavali každého, kto
upadol do nečistoty, aby ich ešte viac zahanbil, a Christos k nim natáhoval ruky, zodvihol
ich zo špiny, staval ich znovu na nohy a vravel im: Vstaň a choď! Farizeji považovali pod
svoju úroveň prechádzať sa medzi ľuďmi a zaujímať sa o ich osudy a Christos práve toto**

pokladal za svoj poklad a vzácnosť. Tu je i rozdiel medzi Christom a farizejom.

Sv. Nikolaj Velimirović

Nehľadaj lásku k sebe,
hľadaj lásku v sebe.
Ctihodný Makárij Optinský

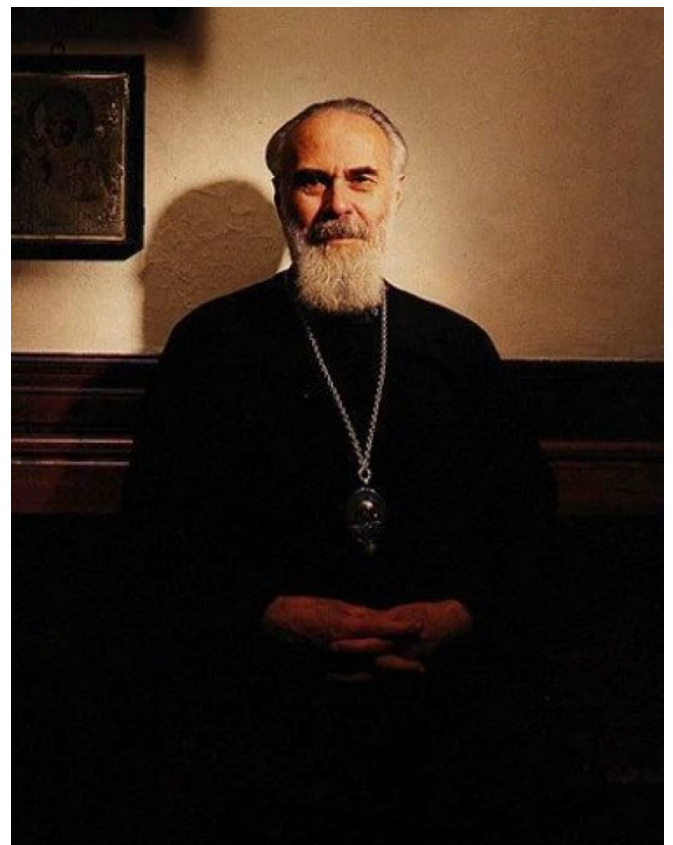
**Niekedy sú naše slová
príliš hlučné.
Ľudia, vidiaci náš život,
pochybujú o ich
pravdivosti.
Budeme kázať životom,
láskou, čistotou...**

pravdou, zdržanlivosťou, striednosťou, budeme kázať jasom našich očí.

Metropolita Anton jedného dňa, keď som sa ponáhlal, aby som zo svojho monastiera prišiel za vami k besede, vzal som si taxi, aby som tam bol včas. Počas cesty som sa spýtal vodiča: Prosím ťa, povedz mi, či vôbec niekedy ješ dopoludnia alebo večer so svojou ženou? Viete, chudáci taxikári, majú také zamestnanie, že sami ani nevedia, kedy budú doma. Taxikár mi na to odpovedal: Každý deň odpoľudnia i večer. A ako si to, prosím ťa, dokázal? O koľkej jete? No, poludňajšie je medzi desiatou a štvrtou odpoľudnia a večere medzi šiestou a druhou hodinou ráno! Takže jeho žena okolo desiatej spraví jedlo a potom čaká, až on príde, aby spolu jedli. A na večer mala zase vo zvyku čakať do dvoch hodín po polnoci. Či toto na vás nezapôsobilo? Toto znamená mučenie v živote: život lásky.

Schiarchimandrita Emilian (Vafeidis)ij Surožský

Kresťania žijúci vo svete, tí, ktorí chcú žiť spravodlivo, i keby pracovali, musia sa vo svojej

duši neustále modliť a takto v nej hovoriť:

Hospodine, Hospodine, neodvrhuj ma od tvojej tváre a Ducha tvojho svätého neodnímaj odo mňa!

***Pane, Isuse Christe,
zmiluj sa nado mnou,
nad hriešnikom!***

***Presvätá Bohorodička,
spas nemohúcu a slabú
dušu moju!***

***Kríž Christov, spas ma
svojou silou!***

***Všetci svätí, zastaňte sa
ma hriešneho!***

ctih. Nil Myrotočivý

NEPREHLIADNITE

„Kto skúpo rozsieva, skúpo bude aj žat'; kto však hojne rozsieva, hojne bude aj žat'. Každý (nech dá), ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh.“

(Druhý list apoštola Pavla Korintským 9, 6-7)

Zbierka na stavbu chrámu v Banskej Bystrici:

Bankové spojenie:

IBAN: SK82 0900 0000 0051 0922 4043

RECEPT PROTI HRIECHU

1. Nakop korene poslušnosti,
2. Pozbieraj kvety duševnej čistoty,
3. Natrhaj lístky trpezlivosti,
4. Zhromaždi plody nepokrytectva,
5. Neopíjaj sa vínom smilstva,
6. Všetko toto vysuš pôstom zdržanlivosti,
7. Polož do hrnca dobrých skutkov,
8. Pridaj slzy pokánia,
9. Osol' soľou bratskej lásky,
10. Pridaj štedrosť almužny,
11. A do všetkého polož prášok pokory,
12. A kľáčania,
13. Používaj trikrát denne za lyžicu bázne Božej,
14. Obliekaj sa do oblečenia spravodlivosti,
15. A nepúšťaj sa do prázdnych rečí,
lebo sa prechladíš a ochorieš

Z našej cirkevnej obce

Výlet na Kalište

Zázračná ikona vo vojenskej kaplnke vo Zvolene

Sviatok archanjela Michala, vodcu nebeských vojsk. Nech Hospodin Boh na jeho príhovor ochraňuje každého z nás od každej sily zla i Zlého.

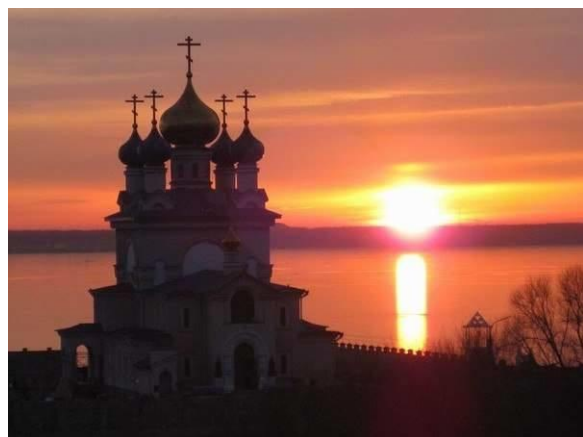
17. november 2018, Zvolen

OZNAM

Všetkým sympatizantom pravoslávia oznamujeme, že nedeľné sv. liturgie sa v Banskej Bystrici a Zvolene konajú striedavo. Jednu nedeľu v Banskej Bystrici v DOME Slovenského misijného hnutia na Skuteckého ulici č. 4 (oproti bývalému kinu Hviezda) so začiatkom o 9:00 hodine a ďalšiu nedeľu v kaplnke zvolenského zámku vo Zvolene so začiatkom o 8:45 hodine. Všetky sviatočné bohoslužby (utrene, večierne, sv. liturgie), ktoré pripadnú na ktorýkoľvek deň v týždni okrem nedele, sa konajú vo vojenskej kaplnke veliteľstva vzdušných síl vo Zvolene na ulici Jána Jiskru 10. Raz za dva mesiace sa koná svätá Liturgia aj v kaplnke na zámku vo Vígľáši.

Ďalej všetkým záujemcom o duchovné rady, duchovné usmernenie, zodpovedanie otázok v oblasti duchovného života, či bližšie informácie o bohoslužbách odporúčame, aby kontaktovali duchovného cirkevných obcí cestou e-mailu: marek.ignacik@gmail.com alebo na telefónnom čísle: 0903 824 426. K dispozícii je naša stránka a to: www.pcozvbbsk

Informácie o našom občasníku, možnosti jeho odoberania či prispievania doň dostanete na telefónnom čísle redaktorky časopisu: 0903 170 583.

Zodpovedná:

Redaktorka: Mgr. Jana Tomášová, Jesenského 16, 974 01 Banská Bystrica, e-mail: jankasom@szm.com

www.pravoslavie.sk